| | |
|---|---|
| Súd: | Okresný súd Martin |
| Spisová značka: | 11C/4/2018 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 5718201132 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25. 09. 2018 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Alena Káčeriková |
| ECLI: | ECLI:SK:OSMT:2018:5718201132.2 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v spore žalobcov: 1) mal. G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, XXX XX N.-U., zastúpenej zákonným zástupcom: L.. O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, XXX XX N.-U., a 2) L.. O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, XXX XX N.-U., právne zastúpených: JUDr. Vojtech Földes, advokát, so sídlom Jaskový rad 163, 831 03 Bratislava, proti žalovaným: 1) V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XX, a 2) V. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XX, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

**r o z h o d o l :**

I. Návrh žalovanej v rade 2/ na prerušenie konania sa z a m i e t a .
II. Žalované v rade 1/ a 2/ s ú p o v i n n é zaplatiť žalobkyni v rade 1/ náhradu za bolesť vo výške 1.855,- Eur, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.325,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 16.000,- Eur, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
III. Žalované v rade 1/ a 2/ s ú p o v i n n é zaplatiť žalobcovi v rade 2/ náhradu ušlého zisku vo výške 160,38 Eur a náhradu nákladov spojených s liečením žalobkyne v rade 1/ vo výške 162,42 Eur, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
IV. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .
V. Žalobcom v rade 1/ a 2/ sa spoločne a nerozdielne p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu proti žalovaným v rade 1/ a 2/.

**o d ô v o d n e n i e :**

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 26.03.2018, sa žalobcovia domáhali, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by žalovaným uložil povinnosť nahradiť im škodu na zdraví a nemajetkovú ujmu.
2. Žalobcovia svoju žalobu odôvodnili tým, že žalovaná v rade 1 ako držiteľ psa a žalovaná v rade 2 ako osoba, ktorá psa viedla, zodpovedajú za škodu na zdraví, spôsobenú útokom tohto psa na žalobkyňu v rade 1, a za nemajetkovú ujmu s tým spojenú. Žalobcovia sa pritom v prospech žalobkyne v rade 1 domáhali náhrady za bolesť vo výške 1 855,00 €, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1 325,00 € a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 16 000,00 € a v prospech žalobcu v rade 2 náhrady nákladov spojených s liečením, spočívajúcich v náhrade jeho ušlého príjmu vo výške 644,86 € a v náhrade hotových výdavkov vo výške 162,42 €.
3. Žalované sa v priebehu konania k žalobe vyjadrili tak, že „namietajú skutkové a právne okolnosti, uvedené v žalobe, a žalovanú výšku nárokov. Žalovaná v rade 1 ďalej uviedla, že žalovaná v rade 2 viedla psa, ktorého útokom došlo ku škode na zdraví, ktorá je predmetom tohto konania, s jej súhlasom a že nie je zodpovedná za vzniknutú škodu, keďže tohto psa sama neviedla.
4. Podaním, doručeným súdu dňa 16.04.2018, žalovaná v rade 2 navrhla, aby súd prerušil toto konanie až do právoplatného skončenia trestného konania, vedeného proti nej v súvislosti s predmetným útokom psa.

5. Podľa § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.), ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.
6. Súd podľa ust. § 164 C. s. p. konanie preruší len vtedy, ak neurobí iné vhodné opatrenia, predovšetkým, ak je jeho rozhodnutie bezpodmienečne závislé od rozhodnutia v inom konaní a takéto prerušenie je vhodné z dôvodu hospodárnosti konania. Keďže v čase podania návrhu na prerušenie konania bolo toto civilné sporové konanie v štádiu doručovania žaloby a vyjadrení k nej, súd nepovažoval za potrebné ho prerušovať, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že predmetom uvedeného trestného konania je len otázka trestnej zodpovednosti žalovanej v rade 2 za predmetný útok psa. Predmetom uvedeného trestného konania nie je existencia predmetného skutku ako takého, teda či došlo k predmetnému útoku psa, ani občianskoprávna zodpovednosť žalovanej v rade 2 za tento útok. V čase konania pojednávania v tomto civilnom sporovom konaní a rozhodovania súdu vo veci samej je navyše uvedené trestné konanie právoplatne skončené a návrh na prerušenie konania ďalej nemá opodstatnenie. Súd preto tento návrh v súlade s ust. § 162 ods. 3 C. s. p. zamietol.
7. Súd vykonal dokazovanie žalobou zo dňa 26.03.2018, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/2/2017, fotografiami žalobkyne v rade 1 z obdobia pred predmetným útokom psa, po chirurgickom zákroku v jeho dôsledku a zo súčasného obdobia, odborným vyjadrením O.. O. M., A.., zo dňa 24.05.2016, daňovým priznaním žalobcu v rade 2 k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2016, pracovným kalendárom na rok 2016, prepúšťacou správou žalobkyne v rade 1 vo vzťahu k jej hospitalizácii v súvislosti s predmetným útokom psa, faktúrou č. 20160327 zo dňa 16.09.2016 a č. 20170095 zo dňa 13.02.2017, vyúčtovaním cestovných náhrad a parkovacími lístkami, spojenými s liečením žalobkyne v rade 1, a ďalšími listinami, založenými v spise a vyjadreniami strán sporu.
8. Medzi stranami sporu bol nesporný skutkový stav, spočívajúci v tom, že žalovaná v rade 1 ako držiteľka psa umožnila udelením svojho súhlasu žalovanej v rade 2 viesť tohto psa, ktorého útokom na žalobkyňu v rade 1 došlo ku škode na zdraví.
9. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
10. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov (ďalej len zákon o držbe psov), vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá, a zabraňovať vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť.
11. Podľa § 4 ods. 3 zákona o držbe psov za psa vždy zodpovedá držiteľ psa alebo osoba, ktorá psa vedie alebo nad psom vykonáva dohľad.
12. Podľa § 7 ods. 1 písm. c) zákona o držbe psov priestupku sa dopustí držiteľ psa, ak umožní, aby psa viedla osoba, ktorá nespĺňa podmienky ustanovené v § 4 ods. 1 a 2.
13. Súd mal preukázané, že žalované porušili svoje právne povinnosti, čím došlo k spôsobeniu škody, a za túto škodu teda zodpovedajú. Na strane žalovanej v rade 2 pritom išlo o porušenie jej povinnosti, vyplývajúcej z ust. § 4 ods. 1 zákona o držbe psov. Podľa tohto ustanovenia vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii. Žalovaná v rade 2 však v čase, keď došlo k predmetnému útoku psa takto spôsobilá nebola, čo mal súd preukázané predovšetkým z rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 04.12.2017, č. k. 3T/2/2017-196, ktorým bola odsúdená za spáchanie prečinu ublíženia na zdraví porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona - podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o držbe psov. Na strane žalovanej v rade 1 išlo o porušenie jej povinnosti ako držiteľa psa neumožniť, aby psa viedla osoba, ktorá nespĺňa podmienky ustanovené v § 4 ods. 1 a 2 zákona o držbe psov. Ust. § 7 ods. 1 písm. c) takéto konanie jednoznačne klasifikuje ako priestupok. Medzi stranami sporu pritom nebolo sporné, že žalovaná v rade 1 je držiteľkou psa a vedenie tohto psa žalovanou v rade 2 v čase predmetného útoku umožnila udelením svojho súhlasu. Námietka žalovanej v rade 1, že za spôsobenú škodu na zdraví nezodpovedá, je teda nedôvodná.
14. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.
15. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.
16. Podľa § 449 ods. 3 Občianskeho zákonníka náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.
17. Keďže žalované zodpovedajú za spôsobenú škodu na zdraví, sú povinné poskytnúť poškodenej žalobkyni v rade 1 náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa ust. § 444

Občianskeho zákonníka a žalobcovi v rade 2, ktorý tieto náklady vynaložil, náhradu nákladov spojených s liečením poškodenej žalobkyne v rade 1. Vo vzťahu k nároku žalobcov na tieto náhrady a ich výške žalované účinne nepopreli skutkové tvrdenia žalobcov, a preto ich súd považuje za nesporné.
18. Odborným vyjadrením O.. O. M., A.., bola v súlade so zákonom č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov určená náhrada za bolesť vo výške 1 855,00 € a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1 325,00 €.
19. Za účelné náklady spojené s liečením žalobkyne v rade 1 súd považoval hotové výdavky, vynaložené v súvislosti s týmto liečením, ako aj ušlý zisk žalobcu v rade 1, keďže hospitalizácia žalobkyne v rade 1 si vyžadovala jeho trvalú prítomnosť. Hotové výdavky, vynaložené v súvislosti s liečením žalobkyne v rade 1, žalobca v rade 2 preukázal predložením faktúr, ktorými boli vyúčtované odmeny za psychologické poradenstvo vo výške 25,00 € a 35,00 €, vyúčtovaním cestovných náhrad s podrobnou špecifikáciou a preukázaním týchto náhrad v celkovej výške 80,02 € a parkovacími lístkami, preukazujúcimi úhradu parkovného pri zdravotníckom zariadení v celkovej výške 22,40 €. Vo vzťahu k ušlému zisku žalobcu v rade 2 súd vychádzal z výšky dosiahnutého zisku za rok 2016 pri jeho podnikateľskej činnosti, vyplývajúcej z predloženého daňového priznania. Práve tento zisk predstavuje to, čo mu ušlo, teda náklady, ktoré sú žalované povinné nahradiť. Jeho ušlý zisk potom predstavuje sumu vo výške 160,38 € (3 220,13 € / 261 dní x 13 dní).
20. Predmetným útokom psa na žalobkyňu v rade 1 došlo zároveň k zásahu do jej práva na ochranu osobnosti.
21. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
22. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
23. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
24. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
25. Žalobkyňa v rade 1 má nárok na odstránenie následkov zásahu do jej práva na ochranu osobnosti a na primerané zadosťučinenie. Vzhľadom na povahu predmetného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je možné odstrániť jeho následky, spočívajúce v prežitej psychickej ujme, ako aj trvalých následkoch tohto útoku, a to po fyzickej, ako aj psychickej stránke, súd dospel k záveru, že žalobkyňa v rade 1 má tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení výšky tejto náhrady pritom prihliadol na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
26. Súd pri úvahe o primeranosti požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch musí predovšetkým vychádzať z celkovej povahy, ale i z jednotlivých okolností konkrétneho prípadu. Platná právna úprava neustanovuje rozsah (výšku) tejto náhrady. Výšku náhrady určuje súd, pričom musí byť primeraná, avšak je predmetom voľnej úvahy súdu. Ako už bolo uvedené vyššie, súd pri svojom rozhodovaní musí vychádzať z dvoch kritérií, a to závažnosti vzniknutej ujmy, pričom sa predpokladá, že čím je závažnejšia táto ujma, čo do svojho rozsahu, trvania dôsledkov a podobne, tým vyššia bude aj jej náhrada v peniazoch, a z okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby. Súd musí v každom prípade vychádzať zo skutočnosti, že priznanou náhradou sa sleduje primerané a zodpovedajúce vyváženie a zmiernenie vzniknutej nemajetkovej ujmy osobnosti postihnutej fyzickej osoby. Okrem uvedených všeobecných kritérií pre stanovenie výšky náhrady za vzniknutú nemajetkovú ujmu neexistujú žiadne presné kritériá, žiadne metodiky výpočtu ani žiadne bodové ohodnotenia, na základe ktorých by sa výška náhrady stanovovala. V tejto súvislosti je potrebné zohľadniť i otázku účelu náhrady, spočívajúceho preventívno-sankčnom pôsobení, čím sa stáva nástrojom všeobecnej a osobitnej prevencie, čo vyžaduje, aby sa o nej rozhodovalo s dostatočnou dôraznosťou a primeranosťou i z tohto pohľadu.
27. Súd pri určení výšky priznanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zohľadnil trvalé následky predmetného útoku psa na psychiku i telesnú integritu žalobkyne v rade 1. Mal za preukázané, že tento útok zanechá na žalobkyni v rade 1 trvalé fyzické následky v podobe jaziev na tvári, čo bude mať nepochybne negatívny vplyv na jej súkromný, ako i študentský a pracovný život. Vzhľadom na jej

vek, takéto následky môžu mať negatívny vplyv na vytváranie sociálnych, ako i pracovných vzťahov v budúcnosti. Takisto významnými sú psychické trvalé následky tohto útoku, a to opätovne najmä s prihliadnutím na jej vek. Je pravdepodobné, že žalobkyňa v rade 1 bude mať v budúcnosti strach zo psov, prípadne zvierat vo všeobecnosti, ako aj samostatného pohybu vo vonkajšom prostredí. Práve vzhľadom na jej vek je nepochybné, že takýto útok vnímala intenzívnejšie ako dospelý človek, ktorý je do značnej miery schopnejší sa mu fyzicky brániť, ako i pochopiť jeho možné následky a ojedinelosť.
28. Na druhej strane, pri určení výšky priznanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súd prihliadol aj na okolnosti na strane žalovaných, ktoré predchádzali predmetnému útoku psa. V priebehu konania bolo nesporné, že žalované si boli vedomé zdravotného stavu a fyzickej zdatnosti žalovanej v rade 2 (onkologický pacient s hmotnosťou 57 kg), ktorá v čase útoku psa viedla. Tieto vlastnosti žalovanej v rade 2 boli absolútne neprimerané vo vzťahu k vedeniu psa rasy a fyzickej zdatnosti (52 kg vážiacej argentínskej dogy), ako tomu bolo v tomto prípade. Tejto neprimeranosti si žalované takisto museli byť vedomé, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že chovu týchto psov sa žalovaná v rade 1 dlhšiu dobu venuje. Žalovaná v rade 2 hrubo nedbanlivostným spôsobom, vzhľadom na svoje fyzické vlastnosti, viedla tohto psa bez náhubku a bez náležitej opatrnosti pri kontakte takéhoto psa s malým dieťaťom v neprítomnosti inej dospelej (fyzicky zdatnej) osoby.
29. Vzhľadom na uvedené úvahy, súd náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v žiadanej výške 16 000,00 € pokladá za plne dôvodnú s prihliadnutím na uvedené účely tejto náhrady - satisfakčnú, ako aj preventívno-sankčnú.
30. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
31. Vzhľadom na to, že vo veci mali žalobcovia len nepatrný neúspech, spočívajúci v čiastočne nepriznanej náhrade ušlého zisku žalobcu v rade 2, súd im priznal náhradu trov konania proti žalovaným v celom rozsahu.
32. V zmysle ust. § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).
Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).